

Zaświadczenia o szczególnych schorzeniach

Czy zaświadczenie o szczególnych schorzeniach wydane przez lekarza specjalistę dla celów obniżenia ustawowego wskaźnika wpłat na PFRON powinno wskazywać na konkretne schorzenie?

Nie. Wystąpienie szczególnych schorzeń, o których mowa w art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. 2018, Poz. 511), może zostać udokumentowane orzeczeniem lub zaświadczeniem lekarza specjalisty (zob. wyrok WSA w Warszawie z dnia 3 listopada 2009 r., III SA/Wa 718/09).

Obowiązujące przepisy nie określają oficjalnego wzoru tego zaświadczenia. Mając także na uwadze charakter niektórych z tych schorzeń, dla celów wpłat na PFRON wystarczające jest, aby zaświadczenie zawierało:

- pieczęć i podpis lekarza, pieczęć podmiotu leczniczego,
- imię i nazwisko oraz pesel pracownika (lub inny numer identyfikacyjny) oraz
- informację, że u osoby tej „stwierdzono co najmniej jedno ze schorzeń, o których mowa w § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 września 1998 r. w sprawie rodzajów schorzeń uzasadniających obniżenie wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych oraz sposobu jego obniżania (Dz. U. Nr 124, poz. 820, z późn. zm.)”.

Pozbawione podstawy prawnej jest natomiast żądanie zaświadczenia wyraźnie wskazującego typ schorzenia (np. przewlekłe choroby psychiczne), a tym bardziej na konkretne schorzenie (np. schizofrenia, AIDS) – bez względu na to, czy zostanie ono określone wprost, czy np. kodem z ICD-10. Wyłącznie organ orzekający w zakresie niepełnosprawności lub lekarz specjalista mogą poddawać ocenie wystąpienie u danej osoby szczególnego schorzenia oraz potwierdzać tę okoliczność.

Wymaganie zbyt szczegółowych danych jest niedopuszczalne także dlatego, że prowadzi do bezpodstawnej i nieuzasadnionej ingerencji w sferę prywatności pracownika.